

László Margit És Ilona

A képen édesanyám látható Ilona nevű húgával és egy udvarlóval az első világháború idején. A jobb oldali az édesanyám. Nem tudom, hol készült a kép.

Ilona 1897-ben született, Budapesten. Négy polgárit végzett, utána szabás-varrást tanult, és egy olyan jogosítványt is szerzett, hogy ő is taníthatja. Nemrégiben került a kezembe egy végbizonyítvány, ami feljogosította, hogy elemi népiskolában szabás-varrást tanítson. Ilyet

egyébként anyám is szerzett. 1918-ban Ilona hozzáment Vértés Jenőhöz, aki kórházi gondnok volt a Bakáts téri kórházban. Ilona a háborúig abból élt, hogy varróiskolája volt az Andrássy úton, és rendkívül jómódú volt. A lakásukban volt egy teremszerű nagyon nagy helyiség, ott volt egy hosszú asztal, ott tanultak a lányok és az asszonyok. Emlékszem, hogy a villamosok ablaka fölött voltak ilyen kisebb hirdetések, és ő mindig hirdetett: "Úrilányok, úriasszonyok szabás-varrást megtanulhatnak Vértés Jenőnéél." 1919-ben megszületett a lányuk, Vértés Edit. Ilona és Jenő házassága nem volt jó, a háború után elváltak, és Ilona férjhez ment egy Selmeci László nevű művirágkészítő jómódú kisiparoshoz, akinek a felesége és a kislánya Auschwitzban pusztult el. Ilona a felszabadulás után, nyugdíjazásáig, a Wesselényi utcai ruhaipari szakiskolában tanított, annak mintauzemét vezette. 1969-ben halt meg, Budapesten, zsidó temetőben van eltemetve.

Édesanyám családja lány korában jómódú polgári életet élt. Tanult zongorázni, volt egy bécsi Stingl zongorájuk, ami aztán ránk maradt. Németül olyan középfokon tudott, ami otthon ráragadt, és amit a polgáriban tanult. Polgári után tanult szabni-varrni, gyerekkoromban a ruháimat mind ő szabta és varrta. Teniszezett, úszott, és mesélte, hogy különösen a diaboló játékban volt jó. Jártak színházba, főleg operettekhez, a Király utcában a Király Színházba (kábé a Csengery és a Vörösmarty utca közötti részen volt). Látszik a fényképeken is, hogy a László lányoknak szép és rendes ruháik voltak. Volt kutyájuk, rendszeresen utaztak nyaralni, általában a Balatonhoz, de többször voltak Abbáziában, ahova a polgárság felsőbb rétege járt. Grado volt a bécsi polgárság nyaralója, Abbázia a pesti polgárságé.